

Hushållningen med mark- och vattenområden

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet de motioner som väckts under den allmänna motionstiden 2012 och som gäller hushållningen med mark- och vattenområden, allmänna vattentjänster, förbättrat skydd för nationalstadsparker, åtgärder till förmån för fiske och stranderosion.

Utskottet föreslår att riksdagen avslår samtliga motionsyrkanden. Merparten av dessa behandlas i förenklad ordning. I de fallen hänvisar utskottet till sina tidigare ställningstaganden under valperioden.

I betänkandet finns en reservation och ett särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Utskottets överväganden	5
Inledning	5
Allmänna vattentjänster	5
Förbättrat skydd för nationalstadsparker	7
Övriga motionsförslag – förenklad beredning	10
Reservation	11
Förbättrat skydd för nationalstadsparker, punkt 2 (MP)	11
Särskilt yttrande	13
Övriga motionsförslag – förenklad beredning, punkt 3 (MP)	13
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Allmänna vattentjänster

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:C238 av Phia Andersson och Ann-Kristine Johansson (båda S) och

2012/13:C431 av Kerstin Lundgren (C).

2. Förbättrat skydd för nationalstadsparker

Riksdagen avslår motion

2012/13:C436 av Per Bolund och Mats Pertoft (båda MP) yrkandena 1–4.

Reservation (MP)

3. Övriga motionsförslag – förenklad beredning

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:C217 av Irene Oskarsson (KD),

2012/13:C220 av Hans Hoff och Sven-Erik Bucht (båda S),

2012/13:C236 av Peter Persson (S),

2012/13:C290 av Rune Wikström (M),

2012/13:C304 av Kew Nordqvist m.fl. (MP),

2012/13:C330 av Betty Malmberg (M),

2012/13:C333 av Anders Hansson m.fl. (M) yrkandena 1–3,

2012/13:C350 av Mats Pertoft m.fl. (MP),

2012/13:C375 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa och Cecilia Dalman Eek (båda S),

2012/13:C385 av Carina Herrstedt (SD),

2012/13:C427 av Sara Karlsson m.fl. (S),

2012/13:C432 av Emil Källström (C),

2012/13:MJ260 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 9,

2012/13:MJ383 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S) yrkande 3 och

2012/13:MJ455 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 28.

Stockholm den 14 mars 2013

På civilutskottets vägnar

Veronica Palm

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Veronica Palm (S), Nina Lundström (FP), Oskar Öholm (M), Eva Bengtson Skogsberg (M), Carina Ohlsson (S), Hillevi Larsson (S), Margareta Cederfelt (M), Jonas Gunnarsson (S), Katarina Köhler (S), Ola Johansson (C), Jessika Vilhelmsson (M), Jan Lindholm (MP), Roland Utbult (KD), Markus Wiechel (SD), Marianne Berg (V), Thomas Finnborg (M) och Lars Eriksson (S).

Utskottets överväganden

Inledning

I detta betänkande behandlar utskottet motionsförslag som väckts under den allmänna motionstiden 2012 och som gäller hushållningen med mark- och vattenområden, allmänna vattentjänster, förbättrat skydd för nationalstadsparker, åtgärder till förmån för fiske och stranderosion.

Motionsyrkandena finns i bilagan.

Allmänna vattentjänster

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om allmänna vattentjänster. Utskottet hänvisar till pågående arbete inom Regeringskansliet.

Motionerna

I motion 2012/13:C238 föreslår Phia Andersson och Ann-Kristine Johansson (båda S) ett tillkännagivande om att regeringen snarast ska inleda en nationell översyn för att trygga såväl säker vattenförsörjning som säkra avloppssystem.

Kerstin Lundgren (C) begär i motion 2012/13:C431 ett tillkännagivande om att regeringen bör vidta åtgärder i syfte att kretsloppsanpassa avloppssystemet.

Bakgrund

Vattenverksamheter regleras särskilt i 11 kap. miljöbalken. Ett tillstånd till vattenverksamhet kan ha villkor bl.a. om vattenreglering och om åtgärder till skydd för fisket.

Lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster avser olika tjänster för vattenförsörjning och avlopp som tillhandahålls genom en allmän va-anläggning. Lagen syftar till att säkerställa tillgången till sådana vattentjänster för i första hand bostadsbebyggelsens behov. Kommunen har enligt 6 § en långtgående skyldighet att ordna allmänna vattentjänster. Om det med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver ordnas vattenförsörjning eller avlopp i ett större sammanhang för en viss befintlig eller blivande bebyggelse, ska kommunen bestämma det verksamhetsområde inom vilket vattentjänsten eller vattentjänsterna behöver ordnas och sedan se till att behovet snarast, och så länge behovet finns kvar, tillgodoses i verksamhetsområdet genom en allmän va-anläggning. Länsstyrelsen kan enligt 51 § vitesförelägga kommunen att fullgöra denna skyldighet. En va-

anläggning kan bestå av bl.a. vattenverk, vattenreservoarer, avloppsreningsverk, pumpstationer och olika ledningsnät. En allmän sådan va-anläggning ska enligt 10 § ordnas och drivas så att den uppfyller de krav som kan ställas med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön och med hänsyn till intresset av en god hushållning med naturresurser. Den ska enligt 13 § vara försedd med de anordningar som behövs för att den ska fylla sitt ändamål och tillgodose skäligen anspråk på säkerhet. Huvudmannen ansvarar för funktionen och säkerheten.

Tidigare behandling

Motionsyrkanden om allmänna vattentjänster har behandlats av utskottet vid flera tillfällen tidigare, senast i betänkande 2008/09:CU21. Utskottet hänvisade i det betänkandet bl.a. till innehållet i gällande rätt och pågående arbete inom Regeringskansliet och föreslog att riksdagen skulle avslå motionsyrkandet. Riksdagen följde utskottet.

Pågående arbete

Vattenprisutredningen har på uppdrag av regeringen utrett användningen av ekonomiska och andra styrmedel som kan förbättra vattenkvaliteten. Utredningen redovisade i februari 2010 sitt betänkande Prissatt vatten? (SOU 2010:17). Utredningen konstaterar att Sverige uppfyller de formella krav på prispolitik för vatten som ställs i EU:s ramdirektiv för vatten. Samtidigt konstateras att vattenmyndigheternas kartläggning av vattenmiljön visar att nuvarande åtgärder inte varit tillräckliga för att nå målet ”god vattenstatus”. Omfattande åtgärder behöver därför vidtas. Utredningen bedömer att förutsättningarna för att kostnadseffektiva åtgärder ska vidtas ökar om ekonomiska styrmedel används i större utsträckning. Sverige utnyttjar i mycket begränsad omfattning ekonomiska styrmedel inom vattenförvaltningen. Huvudsakligen används regleringar baserade på miljöbalken och EU-direktiv. Enligt utredningen kan reglerande styrmedel behöva minska till förmån för ökad flexibilitet när det gäller hur och var åtgärder ska vidtas. Utredningen ger bl.a. exempel på hur inslag av ekonomiska styrmedel skulle kunna kombineras med dagens regleringar. Utredningen föreslår en ändring i miljöbalken som ger möjlighet för verksamhetsutövare att vid miljöprövning av verksamhet välja att betala en avgift för intrånget eller skadan i stället för att bekosta eller utföra kompensatoriska åtgärder. Avgifterna ska användas för miljövårdande åtgärder, som då kan vidtas där man får mest miljönytta för pengarna. Utredningen föreslår vidare att de s.k. bygdeavgifterna, som betalas av vattenkraftsindustrin, i större utsträckning än i dag ska användas för åtgärder som syftar till att förbättra vattenmiljön. Utredningen anser också att tidigare lämnade förslag om en flexiblere användning av de s.k. fiskeavgifterna och finansieringen av övervakningen av vattenmiljöns utveckling ska genomföras. Utredningen förordar en utredning av hur tillgängliga medel inom EU:s gemensamma jordbrukspolitik

och dess landsbygdsprogram kan användas på ett mer kostnadseffektivt sätt, särskilt med beaktande av de krav som ställs i ramdirektivet för vatten. Detta bör utredas av Jordbruksverket senast inför nästa programperiod.

Utredningens förslag är föremål för beredning inom Miljödepartementet.

Utskottets ställningstagande

Liksom motionärerna anser utskottet att det är angeläget att förbättra tillståndet i vattenmiljön. Som redovisats ovan har Vattenprisutredningen lämnat ett antal förslag som syftar till att förbättra vattenkvaliteten. Utredningens betänkande är föremål för beredning inom Regeringskansliet. De förslag som utredningen lagt fram ligger i linje med motionsönskemålen. Mot denna bakgrund anser utskottet att resultatet av det pågående beredningsarbetet inte bör föregripas av någon åtgärd från riksdagen. Motionerna bör således avslås.

Förbättrat skydd för nationalstadsparker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om förbättrat skydd för nationalstadsparker.

Jämför reservation (MP).

Motionen

I motion 2012/13:C436 föreslår Per Bolund och Mats Pertoft (båda MP) olika åtgärder i syfte att förbättra skyddet för nationalstadsparker. I motionen föreslås ett tillkännagivande om att regeringen bör ändra nationalstadsparksförordningen så att den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen fastställer får rättslig verkan (yrkande 1). Motionärerna föreslår vidare ett tillkännagivande om att regeringen bör ge länsstyrelsen i uppdrag att utöva tillsyn över nationalstadsparker (yrkande 2). Motionärerna föreslår också ett tillkännagivande om att regeringen ska se över lagstiftningen i syfte att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras vid åtgärder i eller utanför nationalstadsparker som kan bedömas skada riksintresset (yrkande 3). Slutligen föreslår motionärerna ett tillkännagivande om att andra skyddsinstrument måste övervägas om inte respekten för lagbestämmelserna om nationalstadsparker ökar (yrkande 4).

Bakgrund

Området Ulriksdal-Haga-Brunnsviken-Djurgården är enligt 4 kap. 7 § miljöbalken Sveriges enda nationalstadspark. Enligt bestämmelsen får ny bebyggelse och nya anläggningar komma till stånd och andra åtgärder vid-

tas inom en nationalstadspark endast om det kan ske utan intrång i parklandskapet eller naturmiljön och utan att det historiska landskapets natur- och kulturvärden i övrigt skadas. Denna bestämmelse ger i sig ett skydd för nationalstadsparken som är starkare än vad som i allmänhet gäller för områden som enligt 4 kap. miljöbalken är av riksintresse, t.ex. de vattenområden som omfattas av det s.k. älvskyddet.

Enligt 1 § förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden m.m. har länsstyrelsen uppsikt inom länet över hushållningen med mark- och vattenområden. Enligt 3 § nationalstadsparksförordningen (2009:55) ska länsstyrelsen om det finns en nationalstadspark i länet ha uppsikt över utvecklingen av parkens värden. Länsstyrelsen ska också besluta om en vård- och utvecklingsplan för parken (2 §). Syftet med planen är att ge en samlad bild av de mål och riktlinjer för parkens vård och utveckling som finns i planer enligt plan- och bygglagen (2010:900), utredningar, program och annat planeringsunderlag. Den ska också kunna användas som grund för inriktning och prioriteringar i fråga om parkens skötsel, underhåll och utveckling. Innan länsstyrelsen beslutar om planen ska länsstyrelsen samråda med de statliga myndigheter, kommuner och andra som kan antas vara berörda.

Av 5 § framgår att det inom Länsstyrelsen i Stockholms län ska finnas ett nationalstadsparksråd med ledamöter som representerar de statliga myndigheter, kommuner, större markägare, förvaltare, organisationer och andra aktörer som kan antas vara berörda av nationalstadsparksens vård och utveckling. Nationalstadsparksrådet ska enligt 6 § samordna frågor som rör utvecklingen av nationalstadsparken och arbeta med utvecklingen av parken i enlighet med den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen har beslutat, bistå länsstyrelsen i frågor som rör uppsikten över parken samt i frågor som rör finansiering och genomförande av särskilda insatser i parken och vara ett forum för informationsutbyte i frågor som rör parken.

I plan- och bygglagen (2010:900) finns bestämmelser om hur kommunerna ska beakta riksintressen vid planläggning och i ärenden om lov. Vidare finns bestämmelser om länsstyrelsens roll i detta sammanhang.

Av lagens andra kapitel framgår de allmänna och enskilda intressen som ska tillämpas vid prövning enligt lagen. Där anges särskilt att bestämmelserna om hushållning med mark- och vattenområden i 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas vid planläggning och prövning i ärenden om lov eller förhandsbesked (2 kap. 2 §). Av kommunernas översiktsplan ska framgå hur kommunerna avser att tillgodose de redovisade riksintressena (3 kap. 5 § 1). När en kommun upprättar en översiktsplan ska kommunen samråda med länsstyrelsen (3 kap. 9 §).

Av 3 kap. 10 § respektive 5 kap. 14 § plan- och bygglagen följer att länsstyrelsen ska verka för att riksintressen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken tillgodoses vid såväl kommunens översiktsplanering som vid detaljplanläggning. Enligt 3 kap. 16 § plan- och bygglagen ska länsstyrelsen under tiden då kommunens översiktsplan ställs ut avge ett granskningsyttrande

av vilket bl.a. ska framgå om förslaget inte tillgodoser riksintressena. Länsstyrelsen ska också enligt 11 kap. 10 § pröva kommunens beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan om det kan befaras att beslutet innebär att ett riksintresse enligt 3 eller 4 kap. miljöbalken inte tillgodoses. Om länsstyrelsen beslutat att pröva kommunens beslut och vid denna prövning finner att riksintressena inte tillgodosetts ska länsstyrelsen enligt 11 kap. 11 § plan- och bygglagen upphäva kommunens beslut.

Länsstyrelsen i Stockholms län antog i december 2012 en vård- och utvecklingsplan för nationalstadsparken. Kungliga Djurgårdens Förvaltning har tagit fram en detaljerad skötselplan för hela nationalstadsparken och Solna stad och Stockholms stad har presenterat utvecklingsprogram för vissa delar av parken.

För åtgärder och verksamheter i en nationalstadspark som kräver tillstånd enligt 9, 11 eller 12 kap. miljöbalken ska en miljökonsekvensbedömning göras. Även för detaljplaner ska i vissa fall en sådan bedömning göras. Syftet med en miljökonsekvensbedömning är att identifiera och beskriva de direkta och indirekta effekter den planerade verksamheten eller åtgärden kan medföra på bl.a. människor, växter, djur, mark, vatten, luft, hushållning med mark, vatten och råvaror. En genomförd miljökonsekvensbedömning handlar dock inte bara om att färdigställa en miljökonsekvensbeskrivning, utan även om processen att ta fram detta dokument, där samrådet har en framträdande roll.

De huvudsakliga bestämmelserna om miljökonsekvensbeskrivningar finns i 6 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Ytterligare bestämmelser finns i plan- och bygglagen och ett antal andra lagar. Bestämmelserna tillämpas vid tillståndsprövning enligt dessa lagar av ett flertal myndigheter och även av kommunen vid planläggning enligt plan- och bygglagen. Länsstyrelsen är central vid bedömning av om betydande miljöpåverkan kan antas föreligga liksom för att ge information om underlag för miljöbedömningen.

Pågående arbete

EU-kommissionen lämnade den 26 oktober 2012 ett förslag till ändring av det s.k. Miljökonsekvensbeskrivningsdirektivet som tillämpats i över 25 år. Förslaget syftar till att skärpa bestämmelserna om miljökonsekvensbedömningens kvalitet, att förbättra samstämmigheten med annan EU-lagstiftning och internationell rätt samt att förenkla procedurerna. De föreslagna ändringarna innefattar en justering av proceduren för att avgöra om en miljöbedömning behövs, stärkande av bestämmelserna i syfte att åstadkomma bättre beslutsfattande och avvärjande av miljöskador samt strömlinjeformning av de olika stegen i miljöbedömningsprocessen.

Utskottets ställningstagande

Som redovisats ovan finns en omfattande rättslig reglering som syftar till att skydda nationalstadsparken i olika avseenden. Därutöver finns olika plan- och styrdokument som rör nationalstadsparkens vård och utveckling. Här vill utskottet peka på den vård- och utvecklingsplan som Länsstyrelsen i Stockholms län nyligen har antagit. Även om planen inte är rättsligt bindande ska den ge en samlad bild av de mål och riktlinjer för parkens vård och utveckling som finns i planer enligt plan- och bygglagen, utredningar, program och annat planeringsunderlag. Den ska även fungera som ett stöd för skötsel, förvaltning och utveckling samt som ett underlag för den uppsikt över utvecklingen av parkens värden som länsstyrelsen ska bedriva. Mot denna bakgrund är utskottet inte berett att föreslå något initiativ från riksdagen i frågan. Motion 2012/13:C436 yrkande 1, 2 och 4 bör därför avslås.

Vad sedan gäller frågan om att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras vid åtgärder i eller utanför nationalstadsparker konstaterar utskottet att kommissionen nyligen har lämnat ett förslag till ändring av det s.k. Miljökonsekvensbeskrivningsdirektivet. Utskottet anser att resultatet av det pågående arbetet inom EU inte bör föregripas av någon åtgärd från riksdagen. Motion 2012/13:C436 yrkande 3 bör därför avslås.

Övriga motionsförslag – förenklad beredning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden som beretts i förenklad ordning.

Jämför särskilt yttrande (MP).

I motioner från 2012 års allmänna motionstid har det väckts förslag om hushållningen med mark- och vattenområden, åtgärder till förmån för fiske och stranderosion. Motsvarande eller i allt väsentligt motsvarande motionsförslag har utskottet behandlat tidigare under valperioden. Detta har gjorts i betänkandena 2010/11:CU17 och 2011/12:CU17. Riksdagen avslög i enlighet med utskottets förslag motionsyrkandena. Utskottet står fast vid sina senaste ställningstaganden och finner inte heller andra skäl att behandla motionerna i vanlig ordning. Motionerna avstyrks.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Förbättrat skydd för nationalstadsparker, punkt 2 (MP)

av Jan Lindholm (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:C436 av Per Bolund och Mats Pertoft (båda MP) yrkandena 1–4.

Ställningstagande

Jag anser att de områden som nu ingår i nationalstadsparken i Stockholmsområdet är av mycket stor betydelse som plats för rekreation och återhämtning för storstadsbor. De är också viktiga för den biologiska mångfalden i regionen.

Länsstyrelsen i Stockholms län har genom en särskild förordning i uppdrag att fastställa en vård- och utvecklingsplan för parken samt att hålla uppsikt över parken. Den vård- och utvecklingsplan som nyligen fastställts saknar helt juridisk verkan. Uppsikt är ett oprecist uttryck, som varken anger ambitionsnivå eller rättsverkan. Jag föreslår därför att nationalstadsparksförordningen skärps så att den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen fastställer ska få rättslig verkan. Länsstyrelsen bör i fortsättningen ha tillsynsansvar för parken. Det är regeringens uppgift att ta nödvändiga initiativ.

Lagen förbjuder inte att åtgärder vidtas i eller i angränsande områden till parken. Men den ställer kravet att åtgärderna inte får medföra intrång i parklandskapet eller naturmiljön och ej heller skada det historiska landskapets natur- och kulturvärden. Avgörande vid bedömningarna av olika åtgärder såsom husbyggnationer, vägbyggen, hårdgörningar av parkmark m.m., är miljökonsekvensbeskrivningarna. Vore dessa välgjorda och om de togs på allvar av länsstyrelser och domstolar skulle mycket vara vunnet och en fortsatt utveckling av parken och de verksamheter som i dag finns i parken kunna fortskrida harmoniskt. Därför föreslår jag att det i miljöbalken tas in en bestämmelse om att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras när det gäller åtgärder i eller utanför nationalstadsparker som kan bedömas skada riksintresset.

Med de föreslagna förändringarna hoppas jag få till stånd en ökad respekt för den rättsliga regleringen om nationalstadsparken. Om så inte sker måste andra skyddsinstrument övervägas, såsom natur- och kulturre-servat.

Vad som anförts ovan bör riksdagen, med bifall till motion 2012/13: C436 yrkandena 1–4, som sin mening ge regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Övriga motionsförslag – förenklad beredning, punkt 3 (MP)

Jan Lindholm (MP) anför:

Utskottet har efter förenklad motionsberedning avstyrkt vissa motionsförslag. Då det gäller dessa förslag hänvisar jag till de senaste ställningstaganden som gjorts av företrädare för mitt parti i motsvarande frågor i betänkandena 2010/11:CU17 och 2011/12:CU17. Jag vidhåller de synpunkter som förts fram men avstår från att på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012

2012/13:C217 av Irene Oskarsson (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att främja en kommunal planeringsprocess som tar hänsyn till att bevara god åkermark.

2012/13:C220 av Hans Hoff och Sven-Erik Bucht (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att effektivisera befintliga vattenkraftverk.

2012/13:C236 av Peter Persson (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vattentäkter ska kunna räknas som riksintresse för dricksvatten.

2012/13:C238 av Phia Andersson och Ann-Kristine Johansson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en nationell översyn för att trygga såväl en säker vattenförsörjning som säkra avloppssystem samt av att ta fram gemensamma riktlinjer för hela landet.

2012/13:C290 av Rune Wikström (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vattenkraftens miljöpåverkan.

2012/13:C304 av Kew Nordqvist m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör låta utreda lagförslag om att göra åkermarken till riksintresse.

2012/13:C330 av Betty Malmberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att långsiktigt säkra tillgången på dricksvatten av god kvalitet från sjön Vättern, Europas största dricksvattenkälla.

2012/13:C333 av Anders Hansson m.fl. (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stranderosion och strandfodring.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regelverken för strandfodring bör ses över i syfte att minska antalet involverade instanser och renodla hanteringen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att staten inte bör kräva ersättning av kommuner som återför sand från havet till sina erosionsdrabbade stränder genom strandfodring.

2012/13:C350 av Mats Pertoft m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värna de gröna kilarna i Stockholms län.

2012/13:C375 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa och Cecilia Dalman Eek (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att dricksvattentäkter ska kunna utpekas som riksintressen.

2012/13:C385 av Carina Herrstedt (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stranderosion och strandfodring.

2012/13:C427 av Sara Karlsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att jordbruksmark ska kunna riksintressemärkas.

2012/13:C431 av Kerstin Lundgren (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande kretsloppsanpassning av våra avlopp i syfte att bidra till att rädda Östersjön.

2012/13:C432 av Emil Källström (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fiskens vandringsvägar förbi vattenkraftverk.

2012/13:C436 av Per Bolund och Mats Pertoft (båda MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förordningen om nationalstadsparken ändras så att den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen fastställer ska få rättslig verkan.

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att länsstyrelsen ska ha i uppdrag att utöva tillsyn över nationalstadsparker.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras när det gäller åtgärder i eller utanför nationalstadsparker och som kan bedömas skada riksintresset.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att andra skyddsinstrument måste övervägas om inte respekten för lagen om nationalstadsparken ökar.

2012/13:MJ260 av Jens Holm m.fl. (V):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kraftbolagen ska åläggas att bygga laxtrappor eller andra fiskvandringvägar i våra reglerade vattendrag.

2012/13:MJ383 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ålen bör ges möjlighet till vandring även där det i dag finns kraftverk med hotande turbiner.

2012/13:MJ455 av Matilda Ernkrans m.fl. (S):

28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med ett lagförslag som innebär att när anläggningar som är föremål för en gammal vattendom ska utökas eller byggas om ska detta prövas enligt miljöbalken.